

24. lipnja: Rođenje sv. Ivana Krstitelja

Evandjelje svetkovine Rođenja
svetog Ivana Krstitelja i
komentar.

Evandjelje Lk 1, 57-66.80

Elizabeti se navršilo vrijeme da rodi.
I porodi sina. Kad su njezini susjedi i
rođaci čuli da joj Gospodin obilno
iskaza dobrotu, radovahu se s njome.
Osmoga se dana okupe da obrežu
dječaka. Htjedoše ga prozvati
imenom njegova oca - Zaharija, no
mati se njegova usprotivi: »Nipošto,
nego zvat će se Ivan!« Rekoše joj na
to: »Ta nikoga nema od tvoje rodbine
koji bi se tako zvao.« Tada

znakovima upitaju oca kojim ga imenom želi prozvati. On zaista pločicu i napisa »Ivan mu je ime!« Svi se začude, a njemu se umah otvoriše usta i jezik te progovori blagoslivljajući Boga.

Strah obuze sve njihove susjede, a po svem su se Gorju judejskom razglašavali svi ti događaji. I koji su god čuli, razmišljahu o tome pitajući se: »Što li će biti od ovoga djeteta?« Uistinu, ruka Gospodnja bijaše s njime. Dječak je međutim rastao i duhom jačao. Boravio je u pustinji sve do dana svoga javnog nastupa pred Izraelom.

Komentar

Među Izraelcima je čin imenovanja bio rezerviran za oca djeteta. Bio je to način na koji se očinstvo prepoznalo nad novorođenčetom.

Stoga je na Zahariji bilo reći kako se zove beba, iako mu je u to vrijeme bilo teško izraziti se, jer je zbog svoje nevjerice ostao nijem.

Roditelji svetog Ivana Krstitelja prepoznali su da ih je Bog blagoslovio poslavši im dijete kad se činilo da više nemaju što čekati. Izvanredan način na koji je došao na svijet podsjetio ih je da je to dijete Gospodinov dar. Anđeo je rekao Zahariji da će njegov taj sin donijeti mnogo sreće ne samo svojim roditeljima, već i mnoštvu ljudi: «Bit će to radost i sreća za vas; i mnogi će se radovati njegovom rođenju"(usp. Luka 1,14). Sveti Ivan, taj dugo očekivani sin, imao je misiju za sav narod: „On će preobraziti mnoštvo sinova Izraelovih u vjeri u Gospodina, njihova Boga“ (usp. Luka 1,16).

Elizabeta i Zaharija inzistiraju na tome da djetetu daju ime koje je

anđeo naznačio. Iza ovog stava možemo nagađati želju da to dijete prikažu Bogu. Oni ne žele dominirati svojim životom, niti se žele potvrditi svojim očinstvom. Zapravo, Zaharija odustaje od davanja vlastitog imena, dok se drugima to činilo najlogičnijim. Međutim, za Elizabetu i njezinog supruga najvažnije je da njihov sin ispuni zadaću zbog koje je došao na svijet.

Nakon što je Zaharija napisao „Ivan mu je ime“, jezik mu se razvezao i počeo je slaviti Boga. Radost je to velikodušnog oca koji svog sina predaje u Gospodinove ruke i oduševljen je zadaćom koju je primio.

U roditeljima svetog Ivana Krstitelja nalazimo prekrasan primjer za sve roditelje. Gospodin je zadovoljan što se radujemo daru djece. Istodobno nas poziva da poštujemo i volimo „ime“ koje im je dao: to jest njihov

vlastiti temperament, talente i, prije svega, njihov poziv. Roditelji tada postaju promicatelji osobnosti svoje djece i velika pomoć u prihvatanju zadaće koju im je Gospodin dao.

Rodolfo Valdés // Photo: Sandra Seitamaa - Unsplash

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-natividad-juan-bautista-24-junio/> (19.04.2025.)